

[Undervisningsministeren.]

tik, engelsk og tysk fra 8. klassetrin og tilige i fysik/kemi fra 9. klassetrin. Nu kan man jo have forskellige meninger om, hvad en udelt skole er. For mig er det ganske enkelt en skole, hvor der ikke finder nogen deling sted på grundlag af den enkelte elevs evner og standpunkt.

Kan dette mål ikke nås gennem en øjeblikkelig ændring, må det kunne nås gennem en udvikling. Men en sådan udvikling blokeres ganske af den struktur, der er lagt op til i venstres forslag. Ganske vist er det muligt for stedlige skolevæsener eller for den enkelte skole at gennemføre samlæsninger i de forannævnte fag, men kun med hjemmel i forslagetets forsøgsparagraf. Når vi tænker på den udvikling, folkeskolen har gennemgået i retning af udelt skole, først 1960ernes praktiske ophævelse af delingen på 6. og 7. klassetrin og derefter 1970ernes mange samlæsningsordninger i faget dansk og i orienteringsfagene på 8.-10. klassetrin, forekommer det mindre rimeligt at forestille sig, at en fortsat udvikling i retning af udelt skole skal have sit grundlag alene i en forsøgsbestemmelse. Her er rammerne for snævre. Der må i en ny folkeskolelov være muligheder, der er mere imødekommende over for en udvikling, der er båret af stedlige ønsker og stedligt initiativ.

For det tredje omfanget af karaktergivning. Det er klart, at en skole, der opererer med afgangsprøver, også må have et karaktersystem af en eller anden art. Men det forekommer mig ikke at være nogen rimelig konsekvens, at et sådant system nødvendigvis skal anvendes i alle fag fra og med 7. klassetrin. En lovbestemmelse, der udtrykkelig forlanger anvendelse af karakterer, må kunne begrænse dette krav til at gælde prøvfagene på de klassetrin, der afsluttes med statskontrolleret prøve. En videre anvendelse end her skitseret må i hvert fald kunne lægges ud til stedlig beslutning.

Ud over de 3 punkter, som jeg her har nævnt, og som vi finder meget afgørende, er der enkelte andre bestemmelser i forslaget, som vi ønsker nøjere drøftet og uddybet.

Der er for det første bestemmelsen i § 6, stk. 2, om indførelse af den såkaldte „klassens time“ på alle klassetrin i folkeskolen. Tanken herom kan jeg tiltræde. Det er meningen, at en del af klasselærerfunktionerne

skal henlægges til denne time, hvorved danskundervisningen indirekte vil få en tidsmæssig styrkelse. Hermed er vi inde i den standende debat om danskundervisningens forringede vilkår. Lad mig straks sige, at jeg er enig i, at der nu må gøres noget for at rette op på det forhold, at danskundervisningens samlede timetal i løbet af de sidste 5-6 år er blevet reduceret med ca. 25 pct. Denne forringelse er sket dels som følge af overgangen til 5 dages ugen, dels som følge af krav om besparelser og nedskæringer. Det er åbenbart for mig, at forslaget om en særlig „klassens time“ ikke er tilstrækkeligt til at sikre faget dansk et rimelig stort timetal under hensyn til dette fags betydning som basisfag for de øvrige skolefag. Det vil være nødvendigt yderligere at styrke faget i den vejledende normaltimesteplan, navnlig på de yngste klassetrin, således at der tillægges disse klasser flere dansktimer end i dag, også ud over den „klassens time“, der kan betragtes som en aflastning for dansklæreren.

Vanskeligheden består i, at denne forbedring skal finde sted inden for de bestående ressourcers rammer. Det kan komme til at gå ud over andre fag, som vi også gerne vil fremme. Der er her tale om en prioriteringsopgave, som det ifølge lovforslagets § 4, stk. 5, er ministerens ansvar at løse, men som jeg ikke desto mindre gerne ser at folketingsudvalget medvirker til.

Der er dernæst forslaget § 9, stk. 3, om skolens formidling af tilbud om arbejde i virksomheder og institutioner inden for det lokale område. Det forekommer mig noget uklart, hvad meningen er med denne bestemmelse, og bemærkningerne, som er holdt i meget generelle vendinger, giver ikke megen vejledning. Der tales blødt om bestræbelserne for at etablere et nærmere praktisk samarbejde mellem skolen og arbejdslivet i bred forstand, men der er intet sagt om, på hvilken måde og efter hvilke retningslinjer et sådant samarbejde skal kunne fungere. Det må vi have drøftet nærmere i udvalget og nå frem til en konkretisering.

Endelig vil jeg gerne i tilslutning til lovforslagets § 10 om børnehaveklasser rejse hele spørgsmålet om skolens rolle over for børnene i alderen omkring skolegangens påbegyndelse, altså ikke blot de 6-årige,